

Journal of Early Childhood Health and Education

Winter 2024, Volume 4, Issue 4, 103-118

The effectiveness of play therapy with an attachment approach on self-regulation and resilience of male students with attention deficit hyperactivity disorder in Tehran

Solmaz Soleimankhan¹, Reza Johari Fard^{2*}, Fariba Hafezi³

1. Ph.D. psychology and education of exceptional children, Department of Psychology, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran.
2. Assistant Professor, Department of Psychology, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran
3. Associate Professor Department of Psychology, Ahvaz Branch, Islamic Azad University, Ahvaz, Iran

ARTICLE INFORMATION

Article type

Original research

Pages: 87-101

Corresponding Author's Info

Email:

rjoharifard@gmail.com

Article history:

Received: 2023-05-31

Revised: 2023-06-28

Accepted: 2023-10-01

Published online: 2023-10-03

Keywords:

Attention deficit hyperactivity disorder, Self-regulation, Resilience, Play therapy with attachment approach

ABSTRACT

Background and Aim: The present study was conducted with the aim of investigating the effectiveness of play therapy with an attachment approach on self-regulation and resilience of male students with attention deficit hyperactivity disorder. **Methods:** In terms of the purpose of this research, it is an applied research, which is a semi-experimental type with a pre-test-post-test and a control group and a two-month follow-up period. The statistical population of the present study consists of all the 9-11-year-old male students of the elementary school who referred to counseling and psychology centers due to symptoms of attention deficit/hyperactivity disorder in the academic year of 1401-1402. To select the research sample, 20 people were selected for each group in the form of a purposive random sample and randomly assigned to two experimental and control groups. In order to collect information, Connors Parent Form Questionnaire, Self-Regulatory Learning Leaders Questionnaire, and Social-Emotional Capabilities and Resilience Scale were used. The experimental group underwent play therapy with an attachment approach (10 sessions of 60 minutes). **Results:** Data analysis was done using the statistical test of univariate analysis of covariance. The results showed that play therapy with an attachment approach leads to the improvement of self-regulation and resilience in the post-test phase. And this effect in the follow-up phase also led to the improvement of self-regulation and resilience, which shows the continued effectiveness of play therapy with an attachment approach. **Conclusion:** According to the results of the research, the implementation of play therapy with an attachment approach for students with attention deficit/hyperactivity disorder can increase their self-regulation and resilience.

This work is published under CC BY-NC 4.0 licence. © 2022 The Authors.

How to Cite This Article: Soleimankhan¹, S., Johari Fard, R., & Hafezi, F. (2024). The effectiveness of play therapy with an attachment approach on self-regulation and resilience of male students with attention deficit hyperactivity disorder in Tehran. *JECHE*, 4 (4): 103-118.

CrossMark

فصلنامه سلامت و آموزش در اوان کودکی

زمستان ۱۴۰۲، دوره ۴، شماره ۴، صفحه‌های ۱۰۳-۱۱۸

اثربخشی بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر خودتنظیمی و تاب‌آوری دانش‌آموزان پسر با نارسایی توجه-بیش‌فعالی شهر تهران

سولماز سلیمانخان^۱، رضا جوهری فرد^{۲*} و فریا حافظی^۳

۱. دانشجوی دکتری روان‌شناسی و آموزش کودکان استثنایی، گروه روان‌شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

۲. استادیار، گروه روان‌شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران.

۳. دانشیار گروه روان‌شناسی، واحد اهواز، دانشگاه آزاد اسلامی، اهواز، ایران

اطلاعات مقاله	چکیده
نوع مقاله: علمی- پژوهشی صفحات: ۱۰۳-۱۱۸ اطلاعات نویسنده مسئول ایمیل: rjoharifard@gmail.com سابقه مقاله تاریخ دریافت مقاله: ۱۴۰۲/۰۳/۱۰ تاریخ اصلاح مقاله: ۱۴۰۲/۰۴/۰۷ تاریخ پذیرش نهایی: ۱۴۰۲/۰۷/۰۹ تاریخ انتشار: ۱۴۰۲/۰۷/۱۱	زمینه و هدف: پژوهش حاضر با هدف بررسی اثربخشی بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر خودتنظیمی و تاب‌آوری دانش‌آموزان پسر با نارسایی توجه-بیش‌فعال اجرا شد. روش پژوهش: این پژوهش، از نظر هدف از نوع تحقیقات کاربردی بوده که از نوع نیمه آزمایشی دارای پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه گواه و دوره پیگیری دو ماهه می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر را کلیه دانش‌آموزان پسر ۹ تا ۱۱ ساله دوره ابتدایی که به دلیل داشتن نشانه‌های اختلال نارسایی توجه / بیش‌فعالی در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ به مراکز مشاوره و روانشناسی مراجعه کردند، تشکیل می‌دهند. برای انتخاب نمونه تحقیق، تعداد ۲۰ نفر برای هر گروه به شکل نمونه گیری هدفمند انتخاب شده و به شکل گمارش تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه قرار داده شدند. جهت جمع‌آوری اطلاعات از پرسشنامه کانرز فرم والد، پرسشنامه راهبرهای یادگیری خودتنظیمی و مقیاس توانمندی‌های اجتماعی-هیجانی و تاب‌آوری استفاده شد. گروه آزمایشی تحت بازی درمانی با رویکرد دلبستگی (۱۰ جلسه ۶۰ دقیقه‌ای) قرار گرفتند. یافته‌ها: تحلیل داده‌ها با استفاده از آزمون آماری تحلیل کوواریانس تک متغیری انجام شد. نتایج نشان دادند بازی درمانی با رویکرد دلبستگی به بهبود خودتنظیمی و تاب‌آوری در مرحله پس‌آزمون منجر می‌شود و این تأثیر در مرحله پیگیری نیز منجر به بهبود خودتنظیمی و تاب‌آوری انجامید که نشان‌دهنده تداوم اثربخشی بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بوده است. نتیجه‌گیری: با توجه به نتایج پژوهش، اجرای درمان بازی درمانی با رویکرد دلبستگی برای دانش‌آموزان با نارسایی توجه/بیش‌فعالی می‌تواند موجب افزایش خودتنظیمی و تاب‌آوری در آنها شود.

انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC 4.0 صورت گرفته است.

تمامی حقوق انتشار این مقاله متعلق به نویسنده است.

شیوه استناد به این مقاله

سلیمانخان، سولماز، جوهری فرد، رضا. و حافظی، فریا. (۱۴۰۲). اثربخشی بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر خودتنظیمی و تاب‌آوری دانش‌آموزان پسر با نارسایی توجه-بیش‌فعالی شهر تهران. فصلنامه سلامت و آموزش در اوان کودکی، ۴(۴): ۱۰۳-۱۱۸.

مقدمه

دوران کودکی دوره بسیار حساسی است و اگر به درستی به آن توجه نشود می تواند پیامدهای جبران ناپذیری داشته باشد (واترز^۱ و همکاران، ۲۰۲۳). اغلب اختلالات و ناسازگاری های رفتاری^۲ پس از دوران کودکی ناشی از جو خانوادگی، کمبود توجه به دوران حساس کودکی و عدم هدایت صحیح در روند رشد و تکامل است. این بی توجهی به عدم سازش و انطباق با محیط و بروز انحرافات گوناگون در ابعاد مختلف برای کودک منجر می شود. از اینرو، ضروری است تا اختلالات و ناسازگاری های دوران کودکی مورد توجه و شناسایی قرار گیرند (ملتون^۳ و همکاران، ۲۰۲۲). تشخیص مشکلات کودکان، به دلیل این انتظار که کودک در حال رشد و یادگیری اولیه است و هم به دلیل عدم رشد مهارت های روانی - اجتماعی آنان بسیار دشوار است (آپتر و همکاران^۴، ۲۰۲۳).

در این میان، دوران دبستان به علت خروج کودک از فضای دشوار تشخیصی، سال های مناسبی برای تشخیص مشکلات کودکان، مداخله بهنگام و پیشگیری از مشکلات عاطفی، اجتماعی و تحصیلی آینده آنان است (سیپریانو^۵ و همکاران، ۲۰۲۳). مداخله بهنگام و تغییر رفتارهای ناسازگار کودک در این دوره حساس، موجب افزایش مهارت های اجتماعی و محبوبیت نزد همسالان و بزرگسالان شده و کودک را برای پذیرش مسئولیت های تحصیلی آماده می سازد (نایک^۶ و همکاران، ۲۰۲۳).

تحقیق و مطالعه پیرامون اختلالات رفتاری کودکان یکی از حوزه های مهم در روان شناسی کودکان استثنایی است (علیزاده، ۲۰۱۹). یکی از اختلالاتی که کودکان از آن رنج می برند اختلال نارسایی توجه - بیش فعالی^۷ است. اختلال نقص توجه بیش فعالی یک اختلال روان پزشکی شایع و آسیب رساننده است که در ۷/۲ درصد کودکان جهان بروز می کند و مشخصه آن الگوی کاهش پایدار توجه و افزایش تکانشگری و بیش فعالی است که خود را در رفتار تکانشی و عدم توانایی در به تاخیر انداختن ارضا بروز می دهد. این کودکان اغلب مستعد حوادث گوناگون هستند (انجمن روان پزشکی آمریکا^۸، ۲۰۲۲).

اختلال نارسایی توجه / بیش فعالی با سه ویژگی اصلی تکانشگری^۹، بیش فعالی^{۱۰} و نقص توجه^{۱۱} تعیین می شود، به گونه ای که برای تشخیص گذاری این ویژگی ها دست کم باید در دو محیط متفاوت منزل و مدرسه پیش از رسیدن به سن ۷ سالگی برای ۶ ماه مشاهده شوند و موجب آسیب جدی در حوزه های مهم زندگی از جمله عملکرد تحصیلی و ارتباطات اجتماعی شوند (اگنیو - بلیز^{۱۲} و همکاران، ۲۰۲۲).

باید در نظر داشت که علاوه بر ژنتیک، عوامل متعدد روان شناختی می توانند در اختلال نارسایی توجه - بیش فعالی نقش داشته باشند و باعث شکل گیری این رفتارها شوند (نیگ^{۱۳} و همکاران، ۲۰۲۰). یکی از این عوامل که اهمیت زیادی در اختلال نارسایی توجه / بیش فعالی دارد، خودتنظیمی^{۱۴} است (سیبرین^{۱۵} و همکاران، ۲۰۲۲). خودتنظیمی یک مفهوم بسیار پیچیده و گسترده می باشد که دامنه وسیعی از پاسخ های شناختی، هیجانی، رفتاری و فیزیولوژیکی را در برمی گیرد (اخوان و همکاران، ۲۰۲۲).

- 1 Watters
- 2 Behavioral disorders and inconsistencies
- 3 Melton
- 4 Apter
- 5 Cipriano
- 6 Niec
- 7 Attention Deficit / Hyperactivity Disorder (ADHD)
- 8 American Psychiatric Association (APA)
- 9 Impulsivity
- 10 Hyperactivity
- 11 Inattention
- 12 Agnew
- 13 Nigg
- 14 Self-regulation
- 15 Cibrian

خودتنظیمی به عنوان یکی از مهم‌ترین مهارت‌های عصر حاضر شناخته می‌شود (واورووا و گاوورا^۱، ۲۰۱۵) که عبارت است از «تولید و هدایت اندیشه‌ها، عواطف و رفتارها توسط خود فرد به منظور رسیدن به هدف» (هال و فانگ^۲، ۲۰۰۷). یادگیری خودتنظیمی یک فرآیند فعال و خود رهنمون است که دانش‌آموزان شناخت، انگیزش، نتایج، رفتار و محیط خود را در جهت پیشبرد اهدافشان کنترل و تنظیم می‌کنند (تراویس و باند^۳، ۲۰۲۲).

کودکان دارای اختلال نارسایی توجه-بیش‌فعالی با توجه به ماهیت اختلالشان از تاب‌آوری^۴ پایینی برخوردارند (رگالا^۵ و همکاران، ۲۰۱۹). تاب‌آوری نقش محافظت‌کننده در موفقیت‌های فردی و رهایی افراد از موقعیت‌های دشوار زندگی دارد و باعث سازگارتر شدن می‌شود، رویارویی با مشکلات را آسان‌تر می‌سازد و دستیابی به هدف را تسهیل می‌کند (زینلی ده رجبی و همکاران، ۲۰۲۲). تاب‌آوری به عنوان اطمینان فرد به توانایی‌هایش برای غلبه بر تنش، داشتن توانایی‌های مقابله‌ای، حرمت خود، ثبات عاطفی و ویژگی‌های فردی که حمایت اجتماعی از طرف دیگران را افزایش می‌دهد تعریف شده است (گرینو^۶ و همکاران، ۲۰۱۷). تاب‌آوری به معنای پیامدهای رشدی خوب علی‌رغم وضعیت پرخطری است که فرد با آن مواجه می‌شود و در نهایت برگشت به حالت اولیه پس از تجربه ضایعه روانی است (طالپی و همکاران، ۲۰۲۲) این سازه از جمله عواملی است که از بروز مشکلات روانی در میان افراد جلوگیری به عمل می‌آورد و آن‌ها را از بروز اثرات روانی رویدادهای مشکل‌زا در امان نگاه می‌دارد (فريتز^۷ و همکاران، ۲۰۱۸). تاب‌آوری به عنوان منبعی برای تسهیل غلبه بر مصائب، مشکلات، مقاومت در برابر تنش و از بین بردن اثرات روانی آن‌ها تعریف شده است (مام‌شریفی و همکاران، ۲۰۲۲). بنا بر نظر مالدینگ و همکاران، مشخصه ذاتی و درونی تاب‌آوری، خود شکوفایی است و افراد تاب‌آور از قدرت درونی و جهت‌گیری مشخص در زندگی بر خوردار بوده و در ارتباط با دیگران نقش حمایت‌گرانه ایفا می‌کنند (رشادی و همکاران، ۲۰۲۰). در کودکان دارای اختلال نارسایی توجه-بیش‌فعالی به دلیل ویژگی‌هایی که این اختلال دارد، نمی‌توانند برای خیلی از مسائل صبور باشند و در نتیجه از کمبود تاب‌آوری رنج می‌برند. فریر^۸ و همکاران (۲۰۲۱) در پژوهش خود بیان کردند که ارتباط قوی بین اختلال نقص توجه بیش‌فعالی و سطوح پایین تاب‌آوری وجود دارد.

مطالعات نشان داده‌اند که مشکلات مربوط به علائم نارسایی توجه-بیش‌فعالی در سال‌های ابتدایی زندگی و اغلب در دوران سنین تحولی کودکان اتفاق می‌افتد و یکی از متغیرهایی که می‌تواند نقش مهمی در این اختلال داشته باشد، دلبستگی است (غایرین و همکاران، ۲۰۲۱). نظریه پرداز اصلی دلبستگی، جان بالبی بر اساس مشاهده ویژگی‌های روابط مادر-کودک در موقعیت‌های مختلف و با استفاده از دست‌آورد‌های کردارشناسی و روان‌تحلیل‌گری؛ نظریه‌های یادگیری و روانپزشکی به این نتیجه رسد که پیوندهای مادر(مراقب)-کودک مسئول تنظیم تجربه‌های عاطفی و رفتاری کودک هستند (شوکت پور و همکاران، ۲۰۲۳). نظریه دلبستگی، امکان ارائه چشم‌اندازی مهم را برای تشخیص عواملی که در شروع و تداوم نارسایی توجه-بیش‌فعالی تأثیرگذار هستند، فراهم می‌کند (استروبو^۹، ۲۰۱۶). منظور از دلبستگی، کیفیت رابطه بوده که بالبی آن را با توجه به تعریف دلبستگی و همچنین و همکاران کیفیت روابط بین مادر و کودک به سبک‌های دلبستگی تعبیر کرده است (کوناک^{۱۰} و همکاران، ۲۰۱۶). به عبارت دیگر

1 Vávrová & Gavora

2 Hall & Fong

3 Travis & Bunde

4 Resilience

5 Regalla

6 Gerino

7 Fritz

8 Freire

9 Storebo

10 konok

دلبستگی را می‌توان یک الگوی رفتاری خاص در نظر گرفت که در اکثر جوامع برای رشد سالم اهمیت حیاتی دارد و زمانی دلبستگی مطلوب به وجود می‌آید که در سال اول زندگی کیفیتی متقابل و خوشایند بین کودک و مادر یا (نگهدارنده) شکل گرفته و این رابطه گرم، صمیمانه و پایا بین کودک و مادر است که برای هر دو رضایت‌بخش و مایه خوشی است و دارای سه سبک ایمن، اجتنابی و مضطرب است (جونز^۱ و همکاران، ۲۰۱۸)؛ که هر کدام به طریقی بر افراد تأثیر دارد. هر کدام از سبک‌های مذکور نوعی از رابطه فرد با دیگران را نشان می‌دهد که در سبک ایمن این رابطه به شکل برقراری ارتباط آسان و متقابل با دیگر افراد بوده و علاوه بر اینکه بدون ترس به دیگران تکیه می‌کنند، اجازه می‌دهند که دیگران نیز به آن‌ها تکیه کنند اما سبک اجتنابی کاملاً در نقطه مقابل سبک ایمن قرار دارد و نه تنها ارتباط برای فرد آسان نیست و نمی‌تواند به دیگران تکیه کند و از طرفی نمی‌تواند تکیه‌گاهی نیز برای دیگران باشد و از نزدیک شدن دیگران به خود دچار ترس یا عصبانیت می‌شود (هینز^۲ و همکاران، ۲۰۱۸). در نهایت نیز سبک مضطرب قرار دارد که احساس منفی و نگرانی بابت نزدیک شدن دیگران به خود دارند چرا که حس می‌کنند دیگران از ایجاد این ارتباط ناراضی هستند (منون^۳ و همکاران، ۲۰۱۸).

بنابراین یکی از روان‌درمانی‌هایی که می‌تواند در کودکان دارای اختلال نارسایی توجه بیش‌فعالی اثربخشی مثبتی با توجه به ماهیتش داشته باشد، بازی درمانی با رویکرد دلبستگی است (کار^۴ و همکاران، ۲۰۲۰). دلبستگی از گذشته متضمن رفتارهای خودتنظیمی در رشد طبیعی بوده است و برای رشد سالم و خودآگاهی؛ ضروری است که نیازهای هیجانی و زیستی کودک به درستی پاسخ داده شود (اسعدی طهرانی و همکاران، ۲۰۲۰). فرض اصلی این روش تغییر دیدگاه کودک نسبت به خود با تعامل چهره به چهره به شیوه‌ای مثبت پاسخده و لذت بخش بوده و الگوی، آن تعامل سالم و تنظیم شده بین کودک و والدین است. هدف این روش تسهیل دلبستگی تغییرات مثبت در مدل‌های درونکاری کودک از خود و انتظار وی از والدین و در نهایت نیرومندی و سلامت خانواده است. در این روش همسو با برقراری رابطه‌ای ایمن و مشارکتی با والدین به آن‌ها کمک می‌شود تجربیات و نگرش‌هایی را که می‌تواند مانع پاسخ حساس به نیازهای کودک شود، درک و شناسایی کنند. همچنین از طریق، بحث مشاهده و نقش بازی کردن به والدین کمک می‌شود درک و همدلی بیشتری نسبت به کودک داشته باشند (تاباچنیک^۵ و همکاران، ۲۰۱۹).

به طور کلی، اختلال نارسایی توجه بیش‌فعالی یکی از اختلالاتی است که شیوع فراوانی در کودکی دارد و متأسفانه این اختلال خاص کودکان نیست و می‌تواند به دوران بزرگسالی نیز کشیده شود و بزرگسالان نیز دارای این اختلال باشند (شولتز-ژچو^۶ و همکاران، ۲۰۱۹). اختلال نارسایی توجه بیش‌فعالی اختلال عصب تحولی بسیار شایع در دوران کودکی است که اگر تدابیر لازم اندیشیده نشود، مشکلات به صورت جدی تر به بزرگسالی کشیده خواهد شد. در این رابطه، جست و جوی درمان‌های مختلف و مؤثر در دستور کار روانشناسان و روان‌پزشکان قرار گرفته است. در این راستا، تا به حال پژوهشی که تأثیر بازی درمانی با رویکرد دلبستگی محور را بر روی مشکلات روانشناختی دانش‌آموزان با نارسایی توجه بیش‌فعالی مورد بررسی قرار دهد، انجام نشده است. بنابر موارد ذکر شده، پژوهش حاضر درصدد یافتن پاسخ به این سؤال است که آیا بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر خودتنظیمی و تاب‌آوری دانش‌آموزان پسر با نارسایی توجه بیش‌فعالی شهر تهران اثربخش است؟

روش پژوهش

- 1 Jones
- 2 Heinze
- 3 Menon
- 4 Carr
- 5 Tabachnick
- 6 Schulz-Zhecheva

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی بوده که از نوع نیمه آزمایشی دارای پیش‌آزمون-پس‌آزمون و گروه گواه و دوره پیگیری دو ماهه می‌باشد. جامعه آماری پژوهش حاضر شامل تمام دانش‌آموزان پسر ۹ تا ۱۱ ساله دوره ابتدایی دارای اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی شهر تهران در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۲ که به دلیل داشتن نشانه‌های اختلال نارسایی توجه / بیش‌فعالی به مراکز مشاوره و روانشناسی مراجعه کردند، می‌باشند. بعد از جلب رضایت والدین، در جلسه‌ای توجیهی برای آنها، ضمن تشریح اهداف پژوهش از آنها خواسته شد تا رضایت نامه کتبی جهت شرکت فرزندان خود در پژوهش را تکمیل نمایند و همچنین پرسشنامه کانرز میان والدین دانش‌آموزان اجرا شد. در ضمن به والدین دانش‌آموزان شرکت کننده در این پژوهش اطمینان داده شد که اطلاعات پرسشنامه‌ها و نام دانش‌آموزان به صورت محرمانه حفظ می‌شود و نتایج حاصل از پژوهش، در سطح کلی به منظور حفظ اسرار شخصی و عدم تجاوز به حریم شخصی افراد گزارش می‌شود تا برای پیش‌برد اهداف تعلیم و تربیت در اختیار روانشناسان و متخصصان آموزش و پرورش استثنایی و مراکز مشاوره و خدمات روانشناختی واجد شرایط قرار گیرد. در مرحله بعد دانش‌آموزان دارای اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی که تشخیص آنها بر اساس ملاک‌های DSM5 بود و توسط روانشناس انتخاب شده بودند به پرسشنامه تاب‌آوری و خودتنظیمی پاسخ دادند. با توجه به ماهیت پژوهش نمونه آماری به روش نمونه‌گیری هدفمند به تعداد ۴۰ نفر انتخاب شدند و با روش تصادفی ساده در گروه آزمایش (۲۰ نفر) و گروه کنترل (۲۰ نفر) جایگزین شدند. گروه آزمایش تحت درمان بازی درمانی دلبستگی محور قرار گرفتند و گروه گواه بدون درمان بودند اما به افراد گروه گواه اطمینان داده شد که آنان نیز پس از اتمام فرایند پژوهش این مداخلات را دریافت خواهند نمود. بعد از اتمام جلسات، از گروه‌های آزمایشی و کنترل در شرایط یکسان پس‌آزمون به عمل آمد. دو ماه پس از اجرای پس‌آزمون، مرحله پیگیری بر روی دو گروه انجام شد. تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از تحلیل کوواریانس تک متغیری در نرم‌افزار کامپیوتری SPSS-27 انجام شد و برای رعایت قوانین اخلاقی در پایان پروسه اجرای پژوهش برای گروه گواه جلسات مداخله بازی درمانی با رویکرد دلبستگی برگزار شد. ملاک‌های ورود به پژوهش شامل رضایت نامه حضور در پژوهش، کسب نمره پایین‌تر از میانگین در پرسشنامه تاب‌آوری و خودتنظیمی، قبل از جلسات روان درمانی شرکت نکرده باشند، داروی ریتالین مصرف نکنند و عدم غیبت بیش از دو جلسه را داشتند و ملاک‌های خروج شامل سابقه مصرف داروی روان پزشکی، عدم رضایت از ادامه همکاری و بی‌پاسخ گذاشتن برخی سؤالات پرسشنامه بود.

ابزارهای پژوهش

۱. پرسشنامه کانرز فرم والدین^۱. در این مطالعه، برای بررسی نشانه‌های اختلال نارسایی توجه/بیش‌فعالی کودکان، از فرم والد پرسشنامه کانرز استفاده شد این پرسشنامه در اغلب نقاط دنیا به عنوان رایجترین ابزار غربالگری و تشخیص اختلال نقص توجه/بیش‌فعالی مورد استفاده قرار گرفته است (سروش بخشی) همچنین ابزار مناسبی برای سنجش شدت نشانه‌های آن به شمار می‌رود (کانرز و همکاران، ۱۹۹۸) این پرسشنامه توسط کانرز در سال ۱۹۶۰ ساخته شده است و نتیجه مطالعات ۳۰ ساله کانرز بر رفتارهای کودکان و بزرگسالان است که شامل ۴۸ سؤال می‌باشد و پنج زیرمقیاس: سلوک، روان‌تنی-تکانشگری، بیش‌فعالی-نقص توجه، اضطراب و مشکلات یادگیری را مورد سنجش قرار می‌دهد. این مقیاس ابتدا به منظور ارزیابی تاثیر داروهای محرک روی کودکان بیش‌فعال و جهت مقایسه آنها از کودکان عادی ساخته شد. نمرات هر سوال از صفر (اصلاً درست نیست) یک (کمی درست است) دو (غالباً درست است) و سه (کاملاً درست است) متغیر است (کانرز^۲ و همکاران، ۱۹۹۸). در مطالعه‌ای که در ایران توسط خوشابی و همکارانش (۲۰۰۲) بر روی ۲۶۶۷ کودک دختر و پسر ۷ تا ۱۲ ساله انجام شد، با استفاده از دو روش

1 Conner's parents rating of childhood behavior problems-CPRS-R

2 Conners

همبستگی پیرسون و آلفای کرونباخ همبستگی هر سؤال با کل تست و نیز اعتبار تست ($a=0/93$) ارزیابی شد؛ بنابراین اعتبار بالای پرسشنامه می تواند بیانگر این باشد که این ابزار خصیصه های اختلال نارسایی توجه/بیش فعالی بالا اندازه گیری می کند. در مطالعه مذکور، میانگین معادل $21/42$ و انحراف استاندارد $16/38$ برای پرسشنامه کانرز به دست آمد. با توجه به میانگین و انحراف استاندارد در می یابیم که حداکثر نمره ای که یک کودک بدون مشکل رفتاری ممکن است کسب کند $16/38+21/42=38$ می باشد. همچنین فرمند و همکاران (۲۰۰۶) مطابق نظر کروتنبرگر^۱ و میر^۲ بیان داشته اند که با مراجعه به پرسشنامه مقیاس والدین کانرز در می یابیم که کانرز نقطه برش خاصی را برای تعیین مشکلات با اهمیت بالینی پیشنهاد نکرده است. لذا در این پژوهش، نقطه برش ۶۰ جهت غربال کودکان دچار اختلال نقص توجه/بیشفعالی با استناد به مطالعه خوشابی در نظر گرفته شد.

۲. پرسشنامه راهبردهای یادگیری خودتنظیمی^۳: پرسشنامه توسط پینتریج و دیگروت^۴ (۱۹۹۰) ساخته شده است و با ۴۷ عبارت در دو بخش باورهای انگیزی و راهبردهای یادگیری خودتنظیمی تنظیم شده است. خرده مقیاس راهبردهای یادگیری خودتنظیمی شامل ۲۲ عبارت بوده و سه وجه از خودتنظیمی (راهبردهای شناختی، فراشناختی و مدیریت منابع) را می سنجد که در این پژوهش فقط سوالات خودتنظیمی مورد استفاده قرار گرفت. نمره گذاری پرسشنامه به صورت پنج گزینه ای لیکرت بوده و بالاترین نمره ۱۱۰ و پایین ترین نمره ۲۲ است. پینتریج و دیگروت (۱۹۹۰) در بررسی روایی آن با استفاده از روش تحلیل برای مقیاس باورهای انگیزی سه عامل خوکارآمدی، ارزش گذاری درونی و اضطراب امتحان و برای مقیاس راهبردهای یادگیری خودتنظیمی سه عامل استفاده از راهبردهای شناختی و فراشناختی و مدیریت منابع را بدست آوردند و ضرایب پایایی خرده مقیاس های خوکارآمدی، ارزش گذاری درونی، اضطراب امتحان و استفاده از راهبردهای شناختی و فراشناختی را با روش آلفای کرونباخ به ترتیب $0/89$ ، $0/87$ ، $0/75$ ، $0/83$ ، $0/74$ ، تعیین کردند. موسوی نژاد (۱۹۹۸)، نیز برای بررسی روایی این پرسشنامه از روش روایی محتوایی و تحلیل عاملی استفاده کرده و سه عامل راهبردهای شناختی سطح پایین، راهبردهای شناختی سطح بالا و خودنظم دهی فراشناختی را استخراج کرد. همچنین حافظی و همکاران (۲۰۱۲) در پژوهش خود به منظور بررسی روایی ابزارهای مورد استفاده از روش روایی هم گرا استفاده کردند و ضرایب همبستگی بین مقیاس و خرده مقیاس های پرسشنامه های راهبردهای یادگیری خودتنظیمی، مقیاس یادگیری خودتنظیمی^۵، پرسشنامه اضطراب امتحان^۶ و انگیزه پیشرفت تحصیلی هرمنس^۷ روی نمونه اعتباریابی^۸ مورد محاسبه قرار گرفت. شواهد به دست آمده از مناسب بودن روایی ابزارهای اندازه گیری حمایت می کنند. البرزی و سامانی (۲۰۰۰) ضریب پایایی این پرسشنامه را $0/76$ گزارش کردند. رضویه و همکاران (۲۰۰۷)، ضریب پایایی این آزمون را روی یک گروه ۳۰ نفری در فاصله زمانی یک ماه، $0/83$ برآورد کردند. خورسندی و همکاران (۲۰۱۱)، در پژوهش خود میزان آلفای کرونباخ ابرای کل آزمون $0/90$ و برای هر یک از خرده آزمون ها در دامنه ای از $0/68$ تا $0/87$ به دست آوردند. براساس نمونه

1 Kronenberger

2 Meyer

3 Motivated strategies learning questionnaire(MSLQ)

4 Pintrich& Digroth

5 Self-regulated learning scale(SRLS)

6 Test anxiety inventory(TAI)

7 Academic achievement motivation test(AMT)

8 Validation sample

موجود در تحقیق بیجرانو (۲۰۰۷)، آلفای کرونباخ مقیاس‌های فرعی در دامنه‌ای بین ۰/۶۰ تا ۰/۸۴ به دست آمد. هم‌چنین موسوی نژاد (۱۹۹۸)، برای تعیین پایایی عوامل پرسشنامه به ترتیب ضرایب آلفای ۰/۷۹، ۰/۸۴ و ۰/۸۴ را گزارش نمود.

۳. مقیاس توانمندی‌های اجتماعی-هیجانی و تاب‌آوری (SEARS): این مقیاس توسط مرل^۲ در سال ۲۰۱۱ برای ارزیابی ویژگی‌ها و مهارت‌های اجتماعی-هیجانی مثبت کودکان طراحی شد و ۵۲ سوال و ۴ زیر مقیاس دارد که خودتنظیمی با سوال‌های ۴، ۱۴، ۱۸، ۲۰، ۲۱، ۲۳، ۲۴، ۲۵، ۲۷، ۳۰، ۳۵، ۳۶، ۳۸، ۴۰، ۴۱، ۴۲، ۴۳، ۴۵، ۴۶، ۴۸؛ توانمندی‌های اجتماعی با سوال‌های ۱، ۵، ۶، ۷، ۸، ۱۰، ۱۲، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۲۲، ۲۸؛ همدلی با سوال‌های ۲، ۳، ۹، ۱۹، ۲۶، ۵۱ و مسئولیت‌پذیری با سوال‌های ۱۱، ۱۷، ۲۹، ۳۱، ۳۲، ۳۳، ۳۴، ۳۷، ۳۹، ۴۴، ۴۷، ۴۹، ۵۰، ۵۲؛ سنجیده می‌شود. برای نمره‌گذاری از یک مقیاس چهارگانه از ۰ (هرگز) تا ۳ (تقریباً همیشه) استفاده می‌کند (دورنر^۳ و همکاران، ۲۰۱۱). دورنر و همکاران (۲۰۱۱) این پرسشنامه را در مورد ۱۴۰۰ کودک نوجوان اجرا و ضرایب پایایی آزمون-بازآزمون را برای نسخه کودک ۰/۸۱ و روایی این پرسشنامه آن را در مورد گروه واحد در دوزمان مختلف اجرا کرد و روایی و اعتبار آن را به دست آورد. ضریب اعتبار درونی یعنی آلفای کرونباخ همه زیر مقیاس‌ها را ۰/۷۸ و همچنین با روش آزمون-بازآزمون، طی دوبار اجرا به فاصله یک ماه ضرایب همبستگی برای زیرمقیاس‌های خودتنظیمی را ۰/۷۷، توانمندی اجتماعی را ۰/۸۳، همدلی را ۰/۷۶ و مسئولیت‌پذیری را ۰/۸۹ گزارش کرد. در پژوهشی که توسط حسینی یزدی (۲۰۱۴) صورت گرفت، میزان آلفای کرونباخ این پرسشنامه ۰/۸۹ بدست آمد. همه سوالات در جهت تاب‌آوری بیشتر نمره‌گذاری می‌شوند. بدین معنا که نمره بالاتر در این آزمون نشان‌دهنده تاب‌آور بودن کودک و نمرات پایین‌تر نشانگر تاب‌آوری ضعیف در کودک می‌باشد. نمره کل عبارت است از تعداد پاسخ‌هایی که در جهت مثبت نمره گرفته‌اند. دامنه ممکن برای نمره کل از ۰ تا ۱۵۶ می‌باشد. در مطالعه حاضر، برای تعیین پایایی پرسشنامه تاب‌آوری از روش آلفای کرونباخ استفاده شد که برابر ۰/۸۶ به دست آمده است.

معرفی برنامه مداخله‌ای

روش مداخله این پژوهش بر اصول بازی درمانی دلبستگی محور که یک مداخله کوتاه مدت و مبتنی بر دلبستگی است صورت گرفته است. اصول آن مبتنی بر نظریه دلبستگی و تعامل واکنشی، هماهنگ و همدلانه بین مراقب و کودک می‌باشد و شامل ده جلسه مداخله به صورت هفته‌ای یکبار به مدت یکساعت توسط آزمونگر به صورت انفرادی بر روی آزمودنی‌ها اجرا می‌شود. در هر جلسه براساس اصول بازی درمانی، تکالیف و بازی‌هایی برای مادر و کودک طراحی شده و آموزش‌هایی برای افزایش بینش و حساسیت مادرانه داده می‌شود و در خانه به کار گرفته می‌شود. هدف بازی درمانی دلبستگی محور بهبود دلبستگی، افزایش خودتنظیمی، تقویت اعتماد، مشارکت همراه با شادی و توانمندسازی والدین برای ایجاد و حفظ تعامل مطلوب با فرزندان خود در طی جلسه‌های درمان است (بوث و جرنبرگ، ۲۰۱۰) و همچنین درک و پذیرش دنیای عاطفی کودک، کسب نگرشی واقع‌بینانه و صبورانه نسبت به خود و کودک، افزایش بینش و آگاهی والدین نسبت به خود در ارتباط با کودک، یادگیری مت‌های بازی درمانی کودک محور و چگونگی ایجاد جوی غیر قضاوتی، پذیرنده و همراه با درک متقابل برای کودک و نهایتاً کمک به والدین برای لذت بردن از نقش والدینی است (لندرث، ۲۰۰۶). خلاصه‌ای از جلسات در جدول ۱ مطرح شده است.

1 Social-emotional assets and resilience scale (SEARS)

2 Merrell

3 Doerner

جدول ۱. پروتکل بازی درمانی دلبستگی محور

جلسات	موضوع جلسات
جلسه اول	هدف: معارفه و بیان نکات آموزشی محتوا: معارفه، توضیح در مورد اهداف آموزش بازی درمانی و مفاهیم ضروری آن، آموزش شیوه پاسخگویی انعکاسی رفتار مورد نظر و تکالیف: تمرین پاسخگویی انعکاسی
جلسه دوم	هدف: تسهیل ارتباط بین اعضا و افزایش مشارکت بیان اصول اساسی جلسات بازی محتوا: بیان اصول اساسی جلسات بازی (معرفی مجموعه اسباب بازی های مورد نیاز، انتخاب زمان و مکان مناسب برای جلسات) نگرش همراهی با کودک رفتار مورد انتظار و تکالیف: تهیه اسباب بازی های مورد نیاز، انتخاب زمان و مکان مناسب، یک دقیقه در آغوش گرفتن کودک.
جلسه سوم	هدف: بیان باید و نبایدهای جلسه بازی محتوا: بیان باید و نبایدهای جلسه بازی، بیان و تمرین مراحل جلسه بازی، ایفای نقش توسط والدین. رفتار مورد انتظار و تکالیف: ۳۰ دقیقه بازی، اجرای باید و نبایدهای جلسات بازی، کارت تعیین وقت جلسه بازی والدین و کودک
جلسه چهارم و پنجم	هدف: بیان دستورالعمل های شیوه تعیین محدودیت محتوا: بیان اصول تعیین محدودیت و مراحل آن (پذیرش احساسات، صحبت در مورد تعیین حدود تعیین انتخاب های تعیین حدود) رفتار مورد انتظار و تکالیف: ۳۰ دقیقه بازی تمرین روش محدودیت گذاری، یادداشت های والدین از جلسه بازی
جلسه ششم	هدف: ارائه حق انتخاب، بیان مشکلات رایج در جلسات بازی. محتوا: ارائه حق انتخاب، آموزش مسئولیت پذیری، شرح مشکلاتی که ممکن است در طی جلسه بازی اتفاق بیافتد. رفتار مورد انتظار و تکالیف: ۳۰ دقیقه بازی تمرین ارائه حق انتخاب و مسئولیت پذیری، تکمیل فهرست مربوط به مهارت های بازی منزل
جلسه هفتم	هدف: ایجاد و تقویت عزت نفس محتوا: مرور تکالیف جلسه قبل، بیان پاسخ های ایجاد کننده عزت نفس در کودک، ایجاد و بهبود احساس شایستگی در کودک رفتار مورد انتظار و تکالیف: ۳۰ دقیقه بازی، پر کردن جدول ویژگی های شخصیتی کودک تمرین مهارت های بازی در منزل
جلسه هشتم	هدف: تشویق به جای تعریف و تمجید محتوا و تکالیف: مرور جلسه قبل، پاسخ به سؤالات والدین، بیان تفاوت تشویق با تعریف و تمجید تمرین عبارت های تشویقی رفتار مورد انتظار و تکالیف: ۳۰ دقیقه بازی، تکمیل برگه های تمرین مهارت های تشویق در مقابل تمجید
جلسه نهم	هدف: استفاده از مهارت ها در خارج از جلسات بازی، تعیین محدودیت های پیشرفته محتوا: تعمیم مهارت ها و تعیین محدودیت ها به خارج از جلسه، تعیین محدودیت پیشرفته حق انتخاب دادن به عنوان نتیجه نافرمانی و سرپیچی

رفتار مورد انتظار و تکالیف: ۳۰ دقیقه بازی، یادداشت‌های والدین جلسات بازی فهرست مهارت‌های به کار گرفته شده در جلسه بازی

هدف: فرایند اختتام دوره آموزشی

جلسه دهم محتوا: مرور مطالب و نکات کلیدی در ۹ جلسه گذشته، منابع پیشنهادی برای والدین برای مطالعه بیشتر، تصمیم‌گیری در مورد زمان مناسب جلسات پیگیری، بیان اهمیت ادامه دادن جلسات بازی رفتار مورد انتظار، تهیه فهرست نکات مهم و سایر موارد و تصمیم‌گیری درباره ادامه جلسات در صورت نیاز.

یافته‌ها

در ادامه، میانگین، انحراف معیار و آزمون کولموگروف-اسمیرنوف^۱ برای متغیرهای خودتنظیمی و تاب‌آوری آورده شده است.

جدول ۲. میانگین، انحراف معیار و آزمون کولموگروف-اسمیرنوف برای متغیرهای خودتنظیمی و تاب‌آوری

متغیرها	گروه	مرحله	میانگین	انحراف معیار	آماره	سطح معنی داری
خودتنظیمی	آزمایش	پیش آزمون	۴۲/۸۰	۵/۱۳	۰/۱۶۶	۰/۱۵۳
		پس آزمون	۷۱/۴۰	۷/۸۲	۰/۱۵۵	۰/۲۰۰
		پیگیری	۷۳/۲۰	۷/۳۳	۰/۱۳۷	۰/۲۰۰
	کنترل	پیش آزمون	۴۳/۶۵	۶/۴۵	۰/۱۸۳	۰/۰۷۸
		پس آزمون	۴۷/۴۰	۶/۰۳	۰/۱۵۵	۰/۲۰۰
		پیگیری	۴۶/۰۵	۶/۸۷	۰/۱۴۲	۰/۲۰۰
تاب‌آوری	آزمایش	پیش آزمون	۵۰/۲۵	۹/۵۹	۰/۱۱۰	۰/۲۰۰
		پس آزمون	۹۲/۱۰	۸/۲۲	۰/۱۶۵	۰/۱۵۶
		پیگیری	۹۲/۳۰	۷/۸۹	۰/۱۷۷	۰/۱۴۵
	کنترل	پیش آزمون	۴۹/۰۵	۵/۲۱	۰/۱۰۳	۰/۲۰۰
		پس آزمون	۵۱/۲۰	۷/۵۳	۰/۱۸۵	۰/۰۷۰
		پیگیری	۵۱/۹۰	۱۲/۹۰	۰/۲۰۶	۰/۰۶۸

با توجه به جدول ۲، میانگین متغیرهای پژوهش در گروه‌های آزمایشی در پس آزمون و پیگیری نسبت به پیش آزمون تغییر یافته است؛ اما در گروه کنترل، تغییرات محسوسی مشاهده نمی‌شود. بنابراین، به منظور بررسی معناداری تفاوت‌ها بین دو گروه از تحلیل کوواریانس تک متغیری استفاده شد. قبل از اجرای تحلیل کوواریانس، پیش فرض‌های آن بررسی شدند. در ابتدا از نبود داده‌های پرت تأثیرگذار در متغیرهای پژوهش، با توجه به شاخص آزمون کولموگروف-اسمیرنوف در جدول ۲ اطمینان کسب شد. لذا پیش فرض نرمال بودن توزیع داده‌ها برای انجام تحلیل کوواریانس برقرار است. همچنین، برای بررسی مفروضه همگنی واریانس‌ها (جهت یکسان بودن واریانس‌های دو گروه آزمایش و کنترل) از آزمون لوین^۲ استفاده شد که در متغیر خودتنظیمی ($F=0/091$ و $p=0/765$) و متغیر تاب‌آوری ($F=0/162$ و $p=0/690$)؛ نتایج آزمون ام باکس^۳ ($p=0/205$ و $F=1/526$) و $F=4/855$

1 Kolmogorov -Smirnov test

2 Levine test

3 Box's M test

(Box's = $F=0/970$) به دست آمد. همچنین، به منظور بررسی مفروضه همگنی شیب خط رگرسیون در متغیر خودتنظیمی ($F=0/970$) و ($p=0/389$) و متغیر تاب‌آوری ($F=1/988$ و $p=0/152$) به دست آمد. با توجه به نتایج، می‌توان از آزمون تحلیل کوواریانس استفاده کرد. در ادامه برای مقایسه گروه‌های آزمایشی و کنترل بر اساس نمره‌های پس‌آزمون‌ها، پس از کنترل اثر پیش‌آزمون‌ها، جهت تعیین تأثیر مداخله بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر خودتنظیمی و تاب‌آوری در دانش‌آموزان با نارسایی توجه - بیش‌فعالی از تحلیل کوواریانس تک متغیری^۱ استفاده شده است، نتایج مرحله پس‌آزمون در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری روی نمره‌های پس‌آزمون خودتنظیمی و تاب‌آوری

متغیرهای وابسته	مجموع مجذورات	Df	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا	توان آزمون
خودتنظیمی	۵۷۶۳/۷۲	۱	۵۷۶۳/۷۲	۲۳۶/۲۳	۰/۰۰۰۱	۰/۸۶	۱
تاب‌آوری	۱۵۶۰۳/۸۴	۱	۱۵۶۰۳/۸۴	۴۲۶/۹۱	۰/۰۰۰۱	۰/۹۲	۱

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌گردد، با توجه به اندازه اثر^۲ محاسبه شده، ۸۶ درصد در متغیر خودتنظیمی و ۹۲ درصد در متغیر تاب‌آوری از کل واریانس‌های گروه آزمایشی و کنترل ناشی از اثر متغیر مستقل (بازی درمانی با رویکرد دلبستگی) است. توان آماری آزمون برابر ۱ است که دلالت بر کفایت حجم نمونه می‌باشد. بین میانگین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون خودتنظیمی پس از حذف اثر پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($F=236/23$ ؛ $\eta^2=0/86$ ؛ $P<0/01$). بنابراین می‌توان گفت بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود خودتنظیمی مؤثر است. همچنین، بین میانگین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون تاب‌آوری پس از حذف اثر پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($F=426/91$ ؛ $\eta^2=0/92$ ؛ $P<0/01$). بنابراین می‌توان گفت بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود تاب‌آوری مؤثر است. در ادامه در جدول ۴، نتایج مرحله پیگیری ارائه شده است.

جدول ۴. نتایج تحلیل کوواریانس تک متغیری روی نمره‌های پیگیری خودتنظیمی و تاب‌آوری

متغیرهای وابسته	مجموع مجذورات	Df	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری	مجذور اتا	توان آزمون
خودتنظیمی	۷۳۷۳/۴۱	۱	۷۳۷۳/۴۱	۳۳۷/۶۷	۰/۰۰۰۱	۰/۹۰	۱
تاب‌آوری	۱۵۶۰۳/۱۹	۱	۱۵۶۰۳/۱۹	۱۹۳/۵۰	۰/۰۰۰۱	۰/۸۴	۱

همان‌طور که در جدول ۴ مشاهده می‌گردد، با توجه به اندازه اثر محاسبه شده، ۹۰ درصد در متغیر خودتنظیمی و ۸۴ درصد در متغیر تاب‌آوری از کل واریانس‌های گروه آزمایشی و کنترل ناشی از اثر متغیر مستقل (بازی درمانی با رویکرد دلبستگی) است. توان آماری آزمون برابر ۱ است که دلالت بر کفایت حجم نمونه می‌باشد. بین میانگین نمرات پیش‌آزمون و پیگیری خودتنظیمی پس از حذف اثر پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($F=337/67$ ؛ $\eta^2=0/90$ ؛ $P<0/01$). بنابراین می‌توان گفت بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود خودتنظیمی در مرحله پیگیری مؤثر است. همچنین، بین میانگین نمرات پیش‌آزمون و پس‌آزمون تاب‌آوری پس از حذف اثر پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($F=193/50$ ؛ $\eta^2=0/84$ ؛ $P<0/01$). بنابراین می‌توان گفت بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود تاب‌آوری مؤثر است.

1 Univariate analysis of covariance

2 Effect size

آزمون تاب‌آوری پس از حذف اثر پیش‌آزمون تفاوت معنی‌داری وجود دارد ($F=193/50$ ؛ $P<0/01$ ؛ $\text{Eta}^2=0/84$). بنابراین می‌توان گفت بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود تاب‌آوری در مرحله پیگیری مؤثر است.

بحث و نتیجه‌گیری

پژوهش حاضر، با هدف تعیین اثربخشی بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر خودتنظیمی و تاب‌آوری در دانش‌آموزان پسر با نارسایی توجه بیش‌فعالی شهر تهران انجام شد. نتایج نشان داد بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود خودتنظیمی و تاب‌آوری مؤثر است و این نتایج تا مرحله پیگیری تداوم داشت. یافته اول نشان داد بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود خودتنظیمی در مراحل پس‌آزمون و پیگیری اثربخش است. این یافته با نتایج پژوهش‌های شوکت پور و همکاران (۲۰۲۳)، اخوان و همکاران (۲۰۲۲) هماهنگ و همسو است. در تبیین این فرضیه می‌توان گفت، حساسیت و پاسخ‌دهی مراقب اولیه به حالت‌های هیجانی کودک تعیین‌کننده اصلی روش یادگیری روش تنظیم عواطف و رابطه با دیگران است. شواهد نشان می‌دهد که نوزادان پس از سه ماهگی نسبت به دریافت نشانه‌های بیرونی از جمله پاسخ‌های چهره‌ای-آوایی مراقب، حساسیت و سوگیری پیدا می‌کنند. این نشانه‌ها نقش مهمی در آموزش تنظیم درماندگی‌ها و هیجانات کودک بازی می‌کنند. کودکان ایمن پاسخ‌دهی مناسب و بهینه‌ای از مراقب اصلی دریافت می‌کنند و می‌آموزند که ابراز صحیح هیجان‌ها پیامدهای مثبتی دارد. دلبستگی پیوند و رابطه بین فردی است و این ارتباط یک ارتباط عاطفی است و مسلم است که هیجان‌های مختلفی در این ارتباط درگیر خواهند بود و این ارتباط نسبتاً پایدار است، بنابراین با توجه به الگوهای پایدار درونی (بازنمایی ذهنی از خود و دیگران)، کیفیت این پیوند، حوزه‌های وسیعی از روابط بین فردی و درون فردی را در زمان حال و آینده تحت تأثیر قرار خواهد داد و تأثیر مستقیم بر خودتنظیمی فرد دارد (اخوان و همکاران، ۲۰۲۲). به طور کلی، روش تنظیم عواطف و رابطه با دیگران بر حسب حساسیت و پاسخ‌دهی مادر (یا کسانی که مراقب اولیه از کودک را برعهده دارند) به حالت‌های هیجانی کودک، شکل می‌یابد. کودکان ناایمن پاسخ‌دهی بهینه و منسجمی از مراقب اولیه تجربه نمی‌کنند و نمی‌آموزند که ابراز متعادل هیجان‌ها پیامدهای مثبتی دارند. بر این اساس، مراقبت نابسند و ضعف و ناتوانی در حساسیت و پاسخ‌دهی مادرانه (والد اصلی) به الگوی رفتار دلبستگی ناایمن (اجتنابی و دوسوگرا) منتهی می‌شود و مانع تحول مهارت‌های موثر تنظیم عواطف و شناخت‌ها می‌گردد (شوکت پور و همکاران، ۲۰۲۳). اختلال در خودتنظیمی، نارسایی و نقص مجموعه توانمندی‌های لازم برای خودتنظیمی و کنترل تکانه‌ها، سائق‌ها، انگیزه‌ها، افکار و اعمالی که مسئول طراحی و اجرای رفتار هستند، در افراد ناایمن اجتنابی محصول این مراقبت نابسند محسوب می‌شود. در واقع افراد ناایمن، در مقایسه با ایمن‌ها سطوح پایین‌تری از عواطف مثبت را تجربه می‌کنند و در مدیریت استرس، اضطراب، افسردگی و سایر عواطف منفی ناتوانی نشان می‌دهند. جایگاه اصلی نمود این ناتوانی‌ها، نقص و نارسایی در درک، شناسایی و ابراز هیجان‌ها و عواطف است.

نتایج پژوهش همچنین، نشان داد که بازی درمانی با رویکرد دلبستگی بر بهبود تاب‌آوری در دانش‌آموزان با نارسایی توجه بیش‌فعالی در مراحل پس‌آزمون و پیگیری مؤثر است. این یافته با نتایج پژوهش‌های زینلی و عاشوری (۲۰۲۱)، طالبی و همکاران (۲۰۲۳) و رشادی و همکاران (۲۰۲۰) هماهنگ و همسو است. به طور کلی می‌توان اطمینان داشت که نقش بازی در تاب‌آوری مهم و اساسی است. زیرا بازی درمانی می‌تواند راهی برای دانش‌آموزان فراهم کند تا در نقش‌های نمادین بازی کنند

و دریابند که چه اتفاقی افتاده، برنامه ریزی پیش رو آنها چیست و حل مشکل چگونه ممکن است، به این ترتیب امکان بررسی نتایج مختلف و دست یابی به حل مسئله، عملکرد شناختی، اعتماد به نفس و... را فراهم می کند (طالبی و همکاران، ۲۰۲۳) و با توجه به اینکه حل مسئله از ویژگی های اصلی افراد تاب آور است. می توان پیش بینی کرد که بازی درمانی می تواند موجب بالا رفتن تاب آوری شود؛ بنابراین می توان گفت دانش آموزانی که این دوره مداخله بازی درمانی محور را دریافت کردند با بالا رفتن مهارت در حل مسئله و زمینه های خودتنظیمی، توانمندی اجتماعی، همدلی و مسئولیت پذیری توانسته اند تاب آوری خود را بهبود بخشند. در رویکرد دلبستگی به دانش آموزان کمک می شود تا احساسات خود را بیان کرده و ارتباطات سالم و عمیق با دیگران برقرار کنند و خودکنترلی بیشتری را در دانش آموزان با نارسایی توجه -بیش فعالی موجب می شود.

در پایان می بایست عنوان کرد که هر پژوهش با محدودیت هایی همراه است و از آنجایی که این پژوهش بر روی دانش آموزان پسر با نارسایی توجه -بیش فعالی شهر تهران انجام شده، در تعمیم نتایج به دانش آموزان دختر شهر تهران و در دیگر شهرها می بایست جنبه احتیاط را رعایت نمود. به طور کلی، بازی درمانی با رویکرد دلبستگی می تواند به عنوان یک روش مکمل در بهبود خودتنظیمی و تاب آوری دانش آموزان با نارسایی توجه / بیش فعالی مورد استفاده قرار گیرد. پیشنهاد می شود برای تعمیم پذیری، در سطح پژوهشی، این پژوهش در سایر شهرها و مناطق و جوامع دارای فرهنگ های متفاوت، دانش آموزان دیگر مقاطع، جنسیت دیگر اجرا شود.

پیروی از اصول اخلاق پژوهش: این پژوهش برگرفته از رساله مقطع دکترای روانشناسی و آموزش کودکان استثنایی با شناسه اخلاق IR.IAU.AHVZ.REC.1402.152 از دانشگاه آزاد اسلامی (واحد اهواز) است. جهت ملاحظات اخلاقی و حفظ هویت آزمودنی ها اطلاعات افراد به صورت کد ثبت شده است و کلیه اطلاعات آنها محرمانه است.

حامی مالی: این مطالعه بدون حمایت مالی هیچ مؤسسه و سازمانی انجام شده است.

نقش هر یک از نویسندگان: سهم تمام نویسندگان در انجام پژوهش برابر است.

تضاد منافع: در ارائه نتایج این پژوهش، هیچ گونه تضاد منافی وجود نداشته است.

تشکر و قدردانی: از تمام والدین و مربیانی که با وجود مشکلات فراوان در جهت انجام این پژوهش به ما یاری رساندند تشکر و قدردانی می شود.

References

- Agnew-Blais, J. C., Wertz, J., Arseneault, L., Belsky, D. W., Danese, A., Pingault, J. B., ... & Moffitt, T. E. (2022). Mother's and children's ADHD genetic risk, household chaos and children's ADHD symptoms: A gene-environment correlation study. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 63(10), 1153-1163.
- Akhavan, S., Abedi, A., & Jabalameli, S. (2022). The Effectiveness of Play Therapy Based on Parent-Child Relationship with a Filial Approach on Emotional Self-Regulation of Primary School Children with Sluggish Cognitive Tempo. *Psychology of Exceptional Individuals*, 12(45), 54-62. [Persian].
- Alborzi, S. Samani, S. (2000). Investigation and comparison of critical beliefs and self-regulation strategies for learning among male and female middle school students of gifted centers in Shiraz. *Journal of social and human sciences of Shiraz University*. The 15th Tour, No. 1, Hayes consecutive 29) [Persian].
- Alizadeh, H. Kaveh, M. Hakimi Rad, A (2017). Treatment of attention deficit/hyperactivity disorder (educational strategies). Tehran: Arsbaran.

- American Psychiatric Association. (2022). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders* (5th ed., text rev.). American Psychiatric Association.
- Apter, A., Brown, S. L., Korn, M. L., & Van Praag, H. M. (2023). Psychiatric disorders of childhood: The role of serotonin. In *Role Of Serotonin In Psychiatric Disorders* (pp. 215-238). Routledge.
- Assadi Tehrani, L., Salehi, M., AmiriMajd, M., BaghdaSarians, A., & Farookhi, N. (2020). Developing a Structural Model of Eating Behaviors Based on Emotional Adaptation and Attachment Styles Anxiety with the Mediating Role of feelings of loneliness in Students. *medical journal of mashhad university of medical sciences*, 62(5.1), 439-450. [Persian].
- Bidjerano, T. & Yun Dai, D. (2007). The relationship between the bigfive model of personality and selfregulated
- Carr, A. W., Bean, R. A., & Nelson, K. F. (2020). Childhood attention-deficit hyperactivity disorder: Family therapy from an attachment based perspective. *Children and Youth Services Review*, 119, 105666.
- Cibrian, F. L., Lakes, K. D., Schuck, S. E., & Hayes, G. R. (2022). The potential for emerging technologies to support self-regulation in children with ADHD: A literature review. *International Journal of Child-Computer Interaction*, 31, 100421.
- Cipriano, C., Naples, L. H., Eveleigh, A., Cook, A., Funaro, M., Cassidy, C., ... & Rappolt-Schlichtmann, G. (2023). A systematic review of student disability and race representation in universal school-based social and emotional learning interventions for elementary school students. *Review of Educational Research*, 93(1), 73-102.
- Conners CK, Sitarenios G, Parker JD, Epstein JN. (1998) The revised Conners Parent Rating Scal (CPRS-R): factor structure, reliability, and criterion validity. *J Abnorm Child Psychol*; 26 (4): 257-268.
- Farmand A.(2006). Usefulness of Combined Treatment: group program of positive parental style effectiveness and pharmacotherapy on symptoms and parental style of 3-12 years children with ADHD in comparison with only one of them. Tehran: University of Welfare and Rehabilitation :: 81-82. (in Persian)
- Freire, J. V. C., Cerqueira, R. A., Sousa, D. F., Novaes, J. F. A., Farias, T. M., & Cal, S. F. M. (2021). Resilience and ADHD: What is new? *Research Trends and Challenges in Medical Science*, 9, 1-15.
- Fritz, J., de Graaff, A. M., Caisley, H., van Harmelen, A. L., & Wilkinson, P. O. (2018). A Systematic Review of Amenable Resilience Factors That Moderate and/or Mediate the Relationship Between Childhood Adversity and Mental Health in Young People. *Frontiers in psychiatry*, 9, 230.
- Gerino, E., Rollè, L., Sechi, C., & Brustia, P. (2017). Loneliness, Resilience, Mental Health, and Quality of Life in Old Age: A Structural Equation Model. *Frontiers in psychology*, 8, 2003.
- Ghayerin, E., Nasirian, F., Emadi chashmi, J., Nejati, V. (2021). A review of the relationship between attachment style and reflective functioning with symptoms of attention deficit-hyperactivity disorder. *Rooyesh*, 9(9):177-184. [Persian].
- Hafizi, F., Iftikhar, Z. & Seidenjad, M. (2011) Comparison of motivational beliefs, self-regulated
- Hall, P. A., & Fong, G. T. (2007). Temporal self-regulation theory: A model for individual health behavior. *Health Psychology Review*, 1(1), 6-52.
- Heinze, J. E., Cook, S. H., Wood, E. P., Dumadag, A. C., & Zimmerman, M. A. (2018). Friendship attachment style moderates the effect of adolescent exposure to violence on emerging adult depression and anxiety trajectories. *Journal of youth and adolescence*, 47(1), 177-193.
- Hoseini yazdi,A.(2014). The effectiveness of the special intervention program for children of divorce on improving self- concept.Resilience and reduction of children's external-internalized problems. Master thesis. field Clinical Psychology, Faculty of Educational Sciences and Psychology, Ferdowsi University of Mashhad. [Persian].

- Jones, J. D., Fraley, R. C., Ehrlich, K. B., Stern, J. A., Lejuez, C. W., Shaver, P. R., & Cassidy, J. (2018). Stability of attachment style in adolescence: An empirical test of alternative developmental processes. *Child development*, 89(3), 871-880.
- Khorsandi, F; Kamkar, M. & Malekpour, M. (2011). Correlation of the five major personalit traits and self-regulated learning strategies in male and female high school students in Isfahan city, *Journal of New Educational Approaches*, Year 2, Number 2, pp. 41-64. . [Persian].
- Khushabi K. (2002) Study of Prevalence of ADHD and comorbid disorders in primary school students of Tehran. University of Welfare and Rehabilitation: Iran, Tehran.: 18-23. [Persian].
- Konok, V., Gigler, D., Bereczky, B. M., & Miklósi, Á. (2016). Humans' attachment to their mobile phones and its relationship with interpersonal attachment style. *Computers in Human Behavior*, 61, 537-547.
- MamSharifi, P., Shabanian Aval Khansari, S., Najafi, K., Farokhi, S., Aminpour, M. (2022). The mediating role of problem solving strategies in the relationship between metacognitive beliefs and cognitive emotion regulation strategies with resilience in the Covid-19 era. *Rooyesh*; 11(4):205-216. [Persian].
- Melton, K. K., Hodge, C. J., & Duerden, M. D. (2022). Ecology of family experiences: Contextualizing family leisure for human development & family relations. *Journal of Leisure Research*, 53(1), 112-131.
- Menon, M., Moyes, H. C., & Bradley, C. M. (2018). Interactive influences of narcissism and self-esteem on insecure attachment in early adolescence. *The Journal of Early Adolescence*, 38(7), 966-987.
- Merrell, K.W., Felver-Gant, J.C., Tom, K. M. (2011). Development and validation of a parent report measure for assessing social-emotional competencies of children and adolescents. *Journal of Child and Family studies*, 20, 529-540.
- Mousavinejad, M. (1998). A study of the relationship between motivational powers and self-regulated learning strategies with academic achievement in male and female students of the third year of middle school, *Tashehai Magazine. Ethnology*, second year, number 4, pp. 38-52. [Persian].
- Niec, L. N., Brodd, I., & Schoonover, C. E. (2023). Searching for the Standard: The Impact of Level of Training on In Vivo Coaching in Parent-Child Interaction Therapy. *Behavior Modification*, 47(1), 93-112.
- Nigg, J. T., Sibley, M. H., Thapar, A., & Karalunas, S. L. (2020). Development of ADHD: Etiology, heterogeneity, and early life course. *Annual review of developmental psychology*, 2, 559-583.
- Pintrich, P. R., & De Groot, E. (1990). Motivational and self-regulated learning components of classroom academic performance. *Journal of Educational Psychology*, 82, 33-40.
- Razavieh, A; Latifian, M & Fouladcheng, M. (2007). A comparative study of the effect of teaching self-management skills and increasing self-sufficiency beliefs on the academic performance of high school students, *New Educational Thoughts Magazine*, third year, number 4, pp. 1-25 [Persian].
- Regalla, M. A. R., Segenreich, D., Guilherme, P. R., & Mattos, P. (2019). Resilience levels among adolescents with ADHD using quantitative measures in a family-design study. *Trends in Psychiatry and Psychotherapy*, 41, 262-267.
- Reshadi, H., Golpayegani, F., Bayat, B., Majdian, V. (2020). Effectiveness of Group Play therapy on Resilience and Self-Control Strategies in Children of Divorced Parents. *J Child Ment Health*, 6(4):63-73. [Persian].
- Schulz-Zhecheva, Y., Voelkle, M., Beauducel, A., Buch, N., Fleischhaker, C., Bender, S., ... & Klein, C. (2019). ADHD traits in German school-aged children: Validation of the German Strengths and Weaknesses of ADHS symptoms and Normal behavior (SWAN-DE) Scale. *Journal of attention disorders*, 23(6), 553-562.

- Shokatpour Lotfi, S., Moghtadar, L., Akbari, B. (2023). Comparing the effectiveness of parent-child interaction training, attachment-based therapy and self-regulation skill training on children's emotion control. *journal of Adolescent and Youth Psychological Studies*. 4(2), 159-173. [Persian].
- Storebø, O. J., Rasmussen, P. D., & Simonsen, E. (2016). Association between insecure attachment and ADHD: environmental mediating factors. *Journal of attention disorders*, 20(2), 187-196.
- Tabachnick, A. R., Raby, K. L., Goldstein, A., Zajac, L., & Dozier, M. (2019). Effects of an attachment-based intervention in infancy on children's autonomic regulation during middle childhood. *Biological psychology*, 143, 22-31.
- Talebi, M., Ghasemzadeh, S., arjmandi, K., vakili, S. (2022). Effectiveness of child-centered play therapy on resiliency of Children with leukemia cancer. *JPEN*; 8 (3):47-55. [Persian].
- Travis, J., & Bunde, J. (2022). Self-regulation in college: The influence of self-efficacy, need satisfaction, and stress on GPA, persistence, and satisfaction. *Current Psychology*, 41(9), 6185-6195.
- Vávrová, S., & Gavora, P. (2015). Comparison of self-regulation in children and adolescents in children's home and protective educational facility. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*.
- Watters, E. R., Aloe, A. M., & Wojciak, A. S. (2023). Examining the associations between childhood trauma, resilience, and depression: a multivariate meta-analysis. *Trauma, Violence, & Abuse*, 24(1), 231-244.
- Zeinali Dehrajabi, Z., & Ashori, M. (2021). The Effect of Play Therapy Based on Axline Approach on the Social-Emotional Assets and Resilience of Preschool Children with Hearing Loss. *Positive Psychology Research*, 7(4), 13-24. [Persian].
